

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **O. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. května 2019, č. j. KUKHK-14748/DS/2019/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 28. 6. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále též „správní orgán II. stupně“ nebo „žalovaný“) ze dne 30. 5. 2019, č. j. KUKHK-14748/DS/2019/Kj a souvisejícího rozhodnutí Městského úřadu Jičín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 11. 11. 2014, č. j. MuJc/2014, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle §

125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byla mu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 1. 1. 2014 v 13:38 řídil na pozemní komunikaci I/35, ve směru jízdy od kruhové křižovatky u obce Úlibice na Hořice, motorové vozidlo tovární značky Volvo V70, registrační značky, kdy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou na 50 km/h. Měřicím zařízením MicroDigiCam LTI (výrobní číslo UX 018145), umístěným v obci Úlibice u domu č. p. 47, mu byla naměřena hlídkou Policie České republiky rychlost 79 km/h. Při zvážení maximální možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla skutečná rychlost měřeného vozidla nejméně 76 km/h. Nejvyšší povolenou rychlost tak překročil nejméně o 26 km/h.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce předně namítl, že ze strany žalovaného byl zcela pominut požadavek zástupce žalobce, obsažený v podaném odporu, kde tento požádal o doručování písemností na elektronickou adresu. Žalovaný však tuto cestu doručování nerealizoval, nemohou proto nastat účinky doručení uplynutím úložní doby. Z tohoto důvodu se tak liší názor žalovaného, dle kterého došlo k doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně dne 23. 11. 2014 a názoru žalobce, dle kterého nebylo rozhodnutí doručeno vůbec. O jeho existenci se žalobce dozvěděl až z výzvy k úhradě daňového nedoplatku ze dne 25. 3. 2019. Na základě této výzvy podal žalobce do rozhodnutí odvolání. Žalobce připomíná, že žalovaný své předchozí rozhodnutí dne 15. 9. 2014 zástupci žalobce doručoval, přičemž se mu dostalo potvrzení v souladu s právním předpisem.
4. Posléze odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2018, č. j. 10 As 324/2017 – 37, kde byla dle jeho názoru řešena obdobná situace. V daném případě řešil Nejvyšší správní soud problematiku doručení rozhodnutí na elektronickou adresu odlišnou od té, kterou stěžovatel k doručování zvolil.
5. Obdobně jako v odkazovaném případě řešeném Nejvyšším správním soudem podle žalobce nelze seznat, proč žalovaný nebral v úvahu požadavek zástupce žalobce na doručování na elektronickou adresu a žalobce tak ani nemůže proti případným důvodům takového postupu v žalobě brojit, přičemž ze samotného rozhodnutí se zdá, že požadavek na zmíněné doručování správní orgány jednoduše opomenuly. Žalovaný o tomto požadavku pomlčuje, byť je patrný z podaného odporu a z předcházejícího doručování rozhodnutí žalovaného.
6. Napadené rozhodnutí je dle názoru žalobce nepřezkoumatelné, když žalovaný nepředložil žádné důvody ohledně doručování na elektronickou adresu a při úvaze o datu doručení vůbec neuvažoval fakt, že správní orgán doručoval rozhodnutí v rozporu s právním předpisem. Nadto považuje rozhodnutí za nezákonné, jelikož nebyl zohledněn požadavek na doručování na elektronickou adresu a žalovaný nesprávně dovodil datum doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
7. Závěrem vyjádřili žalobce a jeho právní zástupce nesouhlas s vyvěšením jejich osobních údajů prostřednictvím webu Nejvyššího správního soudu.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný se ve svém vyjádření ze dne 24. 7. 2019 odkázal na žalobou napadené rozhodnutí ze dne 30. 5. 2019, č. j. KUKHK-14748/DS/2019/Kj. Následně zrekapituloval průběh správního řízení a závěrem konstatoval, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě.
9. Žalobu navrhl jako nedůvodnou zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
11. Na základě Oznámení o přestupku v dopravě zaslal správní orgán I. stupně žalobci příkaz, kterým mu uložil pokutu ve výši 3 000 Kč. Proti tomuto podal žalobce jménem svého zmocněnce P. K. odpor, ve kterém požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu. V návaznosti na podaný odpor nařídil správní orgán I. stupně na 11. 6. 2014 ústní jednání, na kterém byly provedeny předmětné důkazy. Žalobce ani jeho zmocněnec se k jednání nedostavili. Na základě zjištěného skutkového stavu vydal správní orgán I. stupně dne 11. 6. 2014 rozhodnutí, č. j. MuJc/2014/4576/DOP/MoE, které bylo rozhodnutím správního orgánu II. stupně, č. j. 14813-2/DS/2014/Er dne 15. 9. 2014 zrušeno a vráceno správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Tento zaslal zástupci žalobce předvolání k jednání nařízenému na 11. 11. 2014, ke kterému se za žalobce bez omluvy nikdo nedostavil. Poté, co byl proveden výslech svědků a předmětné důkazy, vydal správní orgán I. stupně dne 11. 11. 2014 rozhodnutí, č. j. MuJc/2014/4576/DOP/MoE. Dne 9. 4. 2018 podal zmocněnec žalobce odvolání proti neoznámenému rozhodnutí, o kterém se dozvěděl až po kontaktování ze strany žalobce, který byl vyrozuměn o nedoplatku. Žalovaný toto odvolání rozhodnutím ze dne 30. 5. 2019, č. j. KUKHK-14748/DS/2019/Kj, pro opožděnost zamítl.
12. Krajský soud ze správního spisu zjistil, že správní orgán I. stupně respektoval požadavek zmocněnce žalobce, aby bylo doručováno na e-mailovou adresu. Takto bylo doručováno předvolání k ústnímu jednání na den 11. 6. 2014, rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 6. 2014 a výzva k doplnění odvolání ze dne 24. 7. 2014. Žádné z doručování na elektronickou adresu určenou zmocněncem žalobce však neproběhlo v souladu s § 19 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), kdy zmocněnec nepotvrdil přijetí zprávy datovou zprávou podepsanou adresátem. V reakci na zaslané rozhodnutí správního orgánu II. stupně ze dne 15. 9. 2014 sice zaslal zmocněnec žalobce potvrzení o přijetí zprávy, tato však nebyla doplněna uznávaným elektronickým podpisem. Další ze zásilek zasílaných v daném správním řízení pak byly doručovány prostřednictvím přepravce poštovních služeb.
13. K takto nastíněnému skutkovému stavu věci krajský soud konstatuje, že v případech, kdy správní orgán shledá, že doručování na uvedenou elektronickou adresu může přispět

k urychlení řízení a zasílá jednotlivé dokumenty elektronickou cestou, je nezbytné, aby dle § 19 odst. 9 správního řádu bylo přijetí takového dokumentu ze strany adresáta potvrzeno zprávou doplněnou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Pokud adresát nejpozději následující pracovní den po odeslání přijetí zprávy nepotvrdí, je správním orgánem doručováno tak, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Ustanovení § 19 odst. 9 správního řádu je nezbytné vykládat tak, že správní orgán je povinen zasílat na určenou elektronickou adresu pouze první písemnost, která je v řízení zasílána. Pokud přijetí této není ze strany adresáta potvrzeno, má se za to, že adresát o doručování na elektronickou adresu nikdy nepožádal (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2015, sp. zn. 9 As 60/2015). Jak plyne z výše vymezeného skutkového stavu a dikce zákona, konal správní orgán nad svou povinnost, když se pokusil na žalobcem určenou elektronickou adresu doručovat ve čtyřech případech, ovšem v žádném z nich nerespektoval žalobce požadavky zákona pro řádné doručování na elektronickou adresu. Nadto je třeba podotknout, že judikatura, o kterou žalobce své tvrzení opírá, není na projednávanou věc přílehlavá, neboť se dotýká problematiky doručování na e-mailovou adresu bez diakritiky. Tak tomu ale v posuzovaném případě nebylo. Na základě výše uvedeného krajský soud konstatuje, že shora uvedená žalobní námitka není důvodná.

14. K nesouhlasu žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na internet Nejvyšším správním soudem lze uvést jen to, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoli s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu nelze adresovat soudu zdejšímu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani příslušné stránky nespravuje.

V. Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. července 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně